

Zač. bohoslužby: Zj 1,4a.5-6 Před čtením ep.: Zj 1,3b

Daniel 7, 9 – 10. 13 – 14 Apokalyptická vize (vidění posledních věcí)

Zj 20,11 – 12; 21,1-4 J 5,24

Před požehnáním: Zj 3,5

Kniha Daniel je zřejmě nejmladší knihou Starého zákona; jako celek vznikla nejspíše až v polovině 2. stol. př. Kr., ale její části jsou mnohem starší – zpočátku vyprávění předávaná ústně, později části zapsané a až dodatečně spojené v jeden celek – v knihu Daniel. Polovina knihy je napsána aramejsky (i ta část 7. kapitoly, kterou jsme slyšeli), druhá polovina hebrejsky. Vyskytují se zde i perské a řecké výrazy. Daniel není jméno autora, nýbrž hlavní postavy, a současně vystihuje obsah – ústřední téma knihy. Daniel v hebrejštině totiž znamená SOUDCE JE BŮH /nebo Můj soudce je Bůh/. Část knihy vypráví dramatické příběhy, část je apokalyptickým viděním proroka (obraznou vizí, jak to asi bude na konci věků, na konci světa).

Hlavní myšlenkou a radostnou zvěstí Danielovy apokalypsy je přesvědčení, že moc zla, jakkoli se zdá neomezená a neporazitelná, vládne tady v našem světě „do času“ – omezeně dlouho, nikoliv na věky. Bůh Hospodin zasáhne (nevíme kdy, nikdo to neví) a jednou nastolí nový věk dobra, spravedlnosti, pokoje, života. Pro apokalyptickou zvěst není podstatné, kdy a jak to nastane, ale že to nastane. Účast na novém věku – na Božím království budou mít ti, kteří zůstanou Hospodinu (Kristu) za všech okolností věrni, neopustí jej a nezdají.

Vlastním záměrem tohoto vidění je povzbudit Boží lid ve víře a věrnosti, a utvrdit věřící lidi v jistotě, že Hospodin je Pánem nad světem a Soudcem, že se mu vláda nevymkla a nevymkne z rukou, ať se děje cokoliv.

V našem čteném oddíle z knihy Daniel je popsána vize nebeského soudního tribunálu. Přichází nejvyšší Soudce, je zde nazván Věkovitý, v hebrejštině doslova Starý dnů nebo Starý dny. Tedy ten, kdo je nade dny, nad naším časem, je od věků na věky. Jeho jméno je: Jsem. (Ex 3,14) Oblek bílý jako sníh a vlasy jako čistá vlna ukazují na jeho čistotu, spravedlnost, důstojnost a vznešenost. Oheň je zde – tak jako často ve SZ – znamením Božího zjevení a jeho přítomnosti. On je Pánem i nad ohněm a ohnivou řekou. Soud začíná otevřením knih, především knihy života, v níž jsou zapsáni ti, kteří se bojí Hospodina a zůstali mu věrni. Jak řekl Pán Ježíš: „Kdo vytrvá až do konce, bude spasen“ (Mt 10,22).

Sestry a bratři,

to je výzva, povzbuzení a ujištění i pro nás dnes v závěru církevního roku:
Kdo vytrvá ve své víře a v dobrých skutcích až do konce, bude spasen –
zachráněn.

Amen.

/Jindřiška Buttová, Praha 4 Krč 21. 11. 2021/